

Olv.: Sir 24,23-31 – Gal 4,4-7 – Lk 1,26-28

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves testvérek! Ahogy énekünkben is világgá kiáltjuk, Magyarok Nagyasszonyának ünnepe van ma. Szinte elfogytunk az európai kereszténység védelmében. Magyarország ma is Európához tartozik, Európa szíve egyesek szerint, a vérünk szinte elfolyt, alig maradtunk a török hódoltság után a történelmi Magyarország területén magyarok. Ma egy új kihívással szembesülünk és ma is, ahogy annak idején az őseink mindig, a Magyarok Nagyasszonya felé fordultak, segítséget kértek, oltalmat és erőt. Ma azért kérjük Magyarok Nagyasszonyának a közbenjárását, hogy Európa el ne vesszen. Mi szinte elvesztünk Európa védelmében. Ma Európa félelmetes jövő elé néz, mert erkölcsi fertő fenyegeti. Lehet, hogy a vért megőrzi, de féltő, hogy a keresztény örökségét nem, ezért ma mi úgy ünnepelünk, hogy a Szűzanya felé fordulunk Európáért, mi magyarok, akiket éppen a jelen időszakban a keresztre akarnak feszíteni. Tartsunk önvizsgálatot és ebben a szentmisében kérjük Magyarok Nagyasszonyának a közbenjárását Európáért, Magyarországért.

Szentbeszéd

Kedves testvérek! A legáldottabb asszonyt ünnepeljük Magyarok Nagyasszonyának az ünnepén. Mekkora áldás Jézus Krisztus ennek a világnak, Aki a világ megmentője, a világ üdvözítője! Áldottak az asszonyok, a jövő megmentői, hiszen csak annak a nemzetnek van jövője, ahol megszületnek a gyermekek és virul a nemzet, jövője van.

A mai ünnepen arra az áldott kezdetre emlékezünk, amikor István király Esthajnalcsillagát szenvedte el, illetve ünnepelte. Hiszen 1038. augusztus 15., Nagyboldogasszonynak az ünnepe, a mi első szent királyunk esti csillaga volt, hiszen elhívta az Isten ebből a földi életből. Ugyanakkor mi István király hajnalcsillagaként ünnepeljük ezt a napot, hiszen új királynőt ajándékozott nekünk maga helyett. Máriát, aki a mi pártfogónk, aki a magyar nemzet örököse, aki Magyarország királynője.

Azt gondolom, hogy ha visszagondolunk erre az elmúlt ezer esztendőre, akkor szerencsés nemzetnek mondhatjuk magunkat. Nem csupán azért, mert a máriás garasokat számolgattuk ki a zsebünkből, nem csupán azért, mert Mária arcképét díszítő zászlókat emeltünk a fejünk fölé. Máriának a közbenjárását kérve vívtuk élet-halál harcunkat, ahogy azt a szentmise bevezetőjében is említettem. Ebben a harcban szinte elfogytunk, de mégis itt vagyunk, mert mindig újjászülettünk. És ma egy egészen sajátos helyzetben van megint a mi magyar nemzetünk, hiszen mi magyarok, akik ezer éven át Európának a védelmét biztosítottuk és a létlehetőségét vérünk hullásával, nemzeteknek, egész Európának, ma Európa kimondta az ítéletet: keresztre vele! Egyben biztosak lehetünk, hogy ez alatt a kereszt alatt, ha úgy gondolja Európa, hogy a magyarokból elég, Mária ott lesz a kereszt alatt és velünk együtt szenved, és biztosak lehetünk abban, hogy ennek a nemzetnek a jövőjét elvenni senki nem tudja, mert Magyarország Regnum Marianum, Magyarország Mária országa.

Kedves testvérek, sajátos ünneplés ez 2023-ban, Magyarok Nagyasszonyának az ünnepén. Azt mindannyian tudjuk, csak nagyon röviden tudok most szólni, egyébként éppen elégszer hangsúlyoztam azokat az igazságokat, amelyekbe ma is kapaszkodunk, mint ahogy István király, a mi szent királyunk ugyanezt tette. Biztosak lehetünk abban, hogy nekünk van jövőnk a világban, Európában és talán éppen Európáért. Azért kell rövidre fognunk ma, a legnagyobb ünnepünkön az ünneplést, mert tekintettel egymásra, a német lelkestség a mai szentmisénk után bémálkozás tart itt ebben a templomban, és mindenképpen odafigyelünk arra, hogy miattunk az ő liturgiájuk, az elképzelt ünneplésük csorbát ne szenvedjen.

Testvérek, a mai ünneppel kapcsolatosan a legfontosabb igazság az, hogy Szent István király istenhite és Mária-tisztelete értelmezi ezt a mai ünnepet. Máriának ugyancsak a hitére tudott hivatkozni István király, ahogy az Evangéliumban nap mint nap, újra meg újra halljuk Mária hitének a felmagasztalását. Hiszen Mária: legyen nekem a te igéd szerint – válaszol Istennek a felkérésre az emberiség megváltásának a művében. Legyen nekem a te igéd szerint, az Úr szolgálóleánya rendelkezésére bocsátja a létét, az életét a világ új életéért.

István király, testvérek, ezért is fordult Máriához, amikor utód nélkül kellett elbúcsúznia ebből a világból. Akkor a legjobb döntést hozta, hiszen tudjuk, hogy emberi utódai lettek, de bizony az első egy-két évszázadban sokat szenvedtünk ezektől az emberi utódoktól. De fölöttünk mindig ott virrasztott a pártfogónk, és valamiképpen a nemzet eljutott egészen odáig, hogy a mi nemzetünk Máriáé, és ez a legnagyobb biztonságot jelentette évszázadokon át a számunkra.

Testvérek! István volt az egyetlen a királyok közül, aki az országát az új világ igazságaira építette. Ezt az új világot úgy hívjuk, hogy a megváltott világ, a Jézus Krisztus által megváltott világ igazságaira építette országát és nemzete életét a mi szent királyunk. Ilyen döntést egyetlen király sem hozott. Voltak országszervezők, voltak nemzetszervezők, nemzetépítők, a nemzetek életének a jövőjét formálók meg alakítók, István volt az egyetlen, aki a megváltott világra alapozta a nemzetünket. Nem véletlen, hogy István király a kereszténységet és a nemzettudatot egyesítette.

És Mária hitére és Mária szolgálatkészségére hivatkozott. Hiszen amikor a kereszténység nagy családjához csatolta a mi nemzetünket, akkor a megváltó Jézus Krisztusra hivatkozott, hogy ahhoz a keresztény közösséghez tartozzon a magyar, amely az új világ hírnöke. Az új világ pedig a legnagyobb igazságra alapozódik: az ember megváltott emberként tervezi a mindennapjait, a megváltott ember pedig, aki nem magának él, hanem a másikkal és a másikkal, a másikkal és a másikkal egységben és szövetségben. Mert a jövőnek az emberi társadalomban ez az egyetlen biztosítéka.

István király hivatkozhatott Mária hitére is. Ugye a középkorban nem véletlen, hogy szinte szállóigévé vált: per Mariam ad Jesum, Mária által Jézushoz. És bizony nekünk, földi embereknek nagy bátorítás és nagy hívás Máriának a hite, aki magától értetődően Isten akaratára bízta az életét, az életének az útját az Isten akaratára jelölte ki. És Mária volt az, aki az Úr szolgálóleánya, aki megtanítja minden embernek azt, hogy egymásért vagyunk felelősek, egymásra bízott bennünket az Isten. Ez az új világnak a második nagy igazsága. Isten akaratára az utat mutatja és egymás szolgálata pedig a mindennapokat igazítja.

Testvérek, mi ma azért ünnepelünk, mert István király ezt az új igazságot, a megváltott világ igazságát a legfontosabbnak ismerte meg, és ez az igazság hordozza a mi nemzetünket, ez az a bizonyos szikla, amire épülhet élet, épülhet nemzet, épülhet ország. Testvérek, ezen a mai

ünnepen minden okunk megvan arra, hogy talán egy gondolat erejéig odafigyeljünk erre az útra, amely országunk felajánlásával indult el az új úton, az életnek az útján.

Mária az a valaki, aki várt Izrael vigaszára, Mária az a valaki, aki a várakozó embernek a megjelenítője. A várakozó ember pedig nem csodaváró, a várakozó ember a megoldást keresi. És egyetlen igazság van, amely a várakozó ember igazságát megjeleníti: a szeretet Istene. És Mária kihordozza ezt a nagy igazságot, és megszületik a világ megmentője, Jézus Krisztus, aki aztán élete példájával mutatja az utat, az új életnek az útját. A Biblia ezt így jeleníti meg: körüljárt és jót cselekedett.

Testvérek! István király a várakozó magyarok számára nyújtott segítséget. Akkor, amikor mi a keresztény nagycsaládba léptünk, akkor a várakozó, Istenre várakozó emberekké lettünk. Aztán 1083-ban, amikor Szent László királyunk, 1083. augusztus 20-án fölnyitatta István királynak a sírját, és meglették az épen maradt Szent Jobbot, akkor – talán nyugodtan mondhatjuk így – megbizonyosodott a magyar, hogy a kereszténység az egyetlen életforma, ami emberhez méltó kereteket teremt a mindennapjainkban.

Gyönyörű, ahogy Prohászka püspök úr ezt a pillanatot megfogalmazta: Szent Lászlónak köszönhetjük azt, hogy a kereszténység magyar kereszténység lett, mert László király fölmutatta nekünk Szent Istvánt, Szent Imrét, Szent Gellértet. Vagyis világossá vált a számunkra, hogy amire várakoztunk, az életrevaló, amire várakoztunk, azt igazolja nekünk István király, Imre herceg, Gellért püspök és mindazok, akiknek istenes életére fölfigyelt a magyar. És ezzel lett a magyarok hite magyar hitté, a magyar kereszténységgé, a magyar életformává, létformává.

Kevésszer beszélünk erről, hogy a magyar kereszténység létforma, sokkal több annál, mint amit általában keresztény örökségként emlegetnek. És ez a magyar keresztény életforma, létforma megteremtette a keresztény világ minden elemét. Épültek a templomok, amikből sajnos alig maradt, mert ez háború tere volt évszázadokon át. A művészet, amely a legcsodálatosabb alkotásaival volt jelen a keresztény életforma kibontakoztatásában. ezek az emlékek is szinte mind elpusztultak, örülünk, amikor egyet-egyét a sírjainkat kiásva megtalálunk ezek közül az alkotások közül.

Mindenesetre nyugodt lélekkel elmondhatjuk, akkor, amikor Róma 1896-ban a Millennium esztendejében ezt a kiváltságot kihirdette, hogy Mária Magyarok Nagyasszonya, ilyen kapcsolata Máriával egyetlen népnek sem támadt, csak a magyarnak. Más nemzetek is följajnlgatták magukat Máriának, kérték Szűz Máriának a közbenjárását, de Mária a mi Nagyasszonyunk, Mária a mi Pátrónánk, a mi országunk Mária országa.

Mindez egy egészen sajátos helyzetet teremtett, és így teltek el évszázadok. És jutottunk el napjainkig, amikor itt Európában a keresztény értékek veszni indulnak. Akkor, amikor itt Európában templomokat rombolnak le, keresztény templomokat, és helyettük különböző más elgondolások szerint építgetnek Istennel kapcsolatot kereső helyszíneket, akkor mi azért ünnepeünk ma, hogy tudatosuljon bennünk, hogy mi Mária népe vagyunk, tudatosuljon bennünk az, hogy Máriának köszönhetjük és természetesen István királynak azt, hogy a mi országunk, a mi nemzetünk az új világra épült, és ezt nem győzöm hangsúlyozni, a megváltott világra épült.

És ez ma is biztos fogódzó, mert egy igazság van, az Isten szeretete. És egyetlen lehetősége van az embernek, megszabadulni Isten segítségével Szűz Mária példájára és a szentjeink példájára önmagunktól, hogy egymás felé induljunk, egymás felé forduljunk és egymással közösségben az új világnak legyünk a hírnökei, annak az új világnak legyen hírnökei, amit

Jézus Krisztusnak köszönünk. És mi legyünk azok, akikről a Biblia beszél, mi legyünk a só ebben a világban, amely só a csak emberi világnak egy új ízt ad, és ez az új íz az Istenre figyelés meg az egymásnak a szolgálata. Mi legyünk a világosság ugyancsak ebben a szellemben és mi legyünk azok, akik mutatjuk az életnek az útját.

István király végrendelete, a Szűz Mária példája és az egész keresztény Anyaszentegyház küldetésének megfelelően, hiszen erről is sokat beszéltem. A megváltók nem mi vagyunk. Ma rengeteg megváltó jelentkezik, harsognak a televíziókban, a rádiókban, írják az írásaikat, a megváltó igazságokat mondják és vetik papírra – amely igazság a semmibe vezet. Egyetlen igazság van, a szeretetnek az igazsága, hogy egymásért vagyunk a Megváltó Jézus példájára, a máriás világnak az igazsága, amelyben egymás életét szolgáljuk önzetlenül, és az élet ezáltal virul és kiteljesedik.

Még az utolsó figyelmeztetésképpen hadd mondjam. Nagyon nehéz a helyzetünk ma itt Európában, egyedül vagyunk a szellemisségünkkel, lelkeségünkkel, a keresztény kultúránkkal. De sose felejtjük el: minden igazság életre váltott halál. Csak ott születik igazság, ahol az ember áldozatot hoz a másik emberért élete szolgálatában, ahol kockázatot tud vállalni az emberért, az ő üdvösségéért és az ő jövőjéért. Életre váltott halál igazsága. Testvérek, jó úton vagyunk, csak bele kell kapaszkodnunk jobban az Istenbe és jobban kell hagyatkoznunk Máriára, a Magyarok Nagyasszonyára.

Az Üdvözlégy Mária imádságnak egy sajátos magyar fordulatával fejezem be. Ennek a néhány szónak a lényegét, Máriát minden nemzet Szent Máriaként szólítja. A latin: Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui, Jesus, és itt a jön a nagy különbség, Sancta Maria Mater Dei, Szent Mária, Isten anyja. Milyen egyszerűen válaszol a megtestesülés titkára minden nemzet embere. Mi magyarok: Asszonyunk Szűz Mária, Istennek szent Anyja. Ezt a nagyon, majdnem hogy így mondom, hogy szegényesen kifejező választ, Sancta Maria Mater Dei, Szent Mária, Isten anyja, a mi gyönyörű, megfelelő szólításunk: Asszonyunk Szűz Mária, Istennek szent Anyja.

Testvérek, mi így szólítjuk Máriát, és helyünk van Mária országában, helyünk van a kereszténységben és jövőnk van Isten üdvözítő művének a megvalósításában.

+ *A M E N* +

Szentmise befejezése

Kedves testvérek! Örülünk, hogy ezen a mai ünnepen is köszönetet mondhatunk a Szűzanyának, köszönetet mondhatunk az Anyaszentegyháznak, amely összegyűjt bennünket és segít bennünket abban, hogy egymásra találjunk és a megváltott világ hírnökei legyünk a mindennapokban. És mindig van valami kis kedvesség is ilyen alkalmakkor. Most éppen Gyulafehérvárról kaptam misebort. Szent István királyunk alapította a gyulafehérvári Egyházat is, és éppen azzal miséztünk. Nem mintha ez a lényegen változtatna, de a világ történései és életünkben a különböző jelenségek ezekből a finomságokból, ezekből a nűánszokból táplálkoznak. Hát táplálkozzunk vasárnapról vasárnapra az élet igazságaiból!

+ *Á L D Á S* +